

TLAČOVÁ SPRÁVA

Autor, titul výstavy: Katalin Madarász Decsi: *Transparentné kusy*
Miesto konania: Galéria Jána Koniarka v Trnave, Synagóga – Centrum súčasného umenia,
Halenárska 2, Trnava
Kurátor: Máté Csanda
Vernisáž: 9.2. (Št) 2017 o 18:00
Trvanie výstavy: 9.2. (Št) – 26.03. 2017 (Ne)

Obrazy série *Transparentné kusy* sa vyznačujú predovšetkým ich konzekventným minimalizmom a strohou antirétorickosťou. Charakterizuje ich citeľná absencia akejkolvek narativity a antropomorfizácie.

Už aj samotný materiál je symbolicky nabitý – umelkyňa totiž maľuje kapustovou šťavou, ako materiálny základ slúži jednoduchý baliaci papier. Autorkine umelecké tvaroslovie nám môže pripomínať puristický a striedmy jazyk *arte povera*. Práce sú presiaknuté metaforikou prchavosti a pomínutelnosti – už aj vďaka skutočnosti, že sa jedná o efemérne (časovo špecifické) tvary. Keďže nanosená farba pomaly ale isto bledne, viditeľný obsah sa postupne, skôr či neskôr (v priebehu niekoľkých mesiacov) vytráca – na konci ostáva len samotný baliaci papier, ktorý v divákovi evokuje akúsi krehkú, jemne vlnitú, polopriesvitnú blanu (a vďaka svojej voskovitosti aj ľudskú pokožku). V dielach je tak vedome zakomponovaný pomalý rozklad resp. sebadeštrukcia formy a obsahu.

Na ikonografickej rovine badáme rôzne (zakaždým izolovane, samostatne stvárnené) objekty: jedná sa pritom o nanajvýš banálne, profánne a zväčša nepovšimnutiahodné (v takomto slova zmysle: transparentné) predmety, ktoré nás každodenne obklopujú, a ktoré posudzujeme len na základe ich funkčnosti resp. funkcionality (žehlička, kanvica, stolík, rôzne nádoby a pod.). Autorka sa pritom vedome vyhýba klasickým kompozičným schémam a obrazotvorným konvenciám zátišia – sústreďuje sa vždy len na jeden konkrétny predmet (práce tak môžeme čítať aj ako kryptické portréty). Zásadným prvkom je pritom aj fakt, že predmety sú zobrazené len obrysovo, ako siluety resp. tieňové obrazy – s viac-menej vedomým rekurzom na Platóna, resp. jeho myšlienkové zázemie o tom, že javový svet, teda všetko, čo vnímame zmyslami (figurálne, objemovo-priestorovo, perspektivisticky atď.), je len tieňom skutočnosti – teda odvodenou, limitovanou formou „reality“.

Práce môžeme považovať aj za akési pietne obrazy – ľudský rozmer, osobná dimenzia sa v nich vynára ex negativo, prostredníctvom jemnej, subtílnej a vrstevnatej symboliky zobrazených predmetov. Objekty sa skrz túto symboliku vykresľujú ako materializované rozhrania (interfejsy) s vlastnou, špecifickou pamäťou – ako medzistykky rôznych ľudských činností, postupov a interakcií. *Transparentné kusy* sa tak stávajú drobnými relikviami našej vlastnej prchavosti.

Kati Madarász Decsi (*1982) je absolventkou Fakulty umení Technickej Univerzity v Košiciach (v odbore grafika a experimentálna tvorba u prof. Rudolfa Sikoru). Venuje sa predovšetkým grafike s využitím rôznych experimentálnych postupov (fotografia, video, monotypia, maľba organickými látkami a na netradičné povrchy, často krátko s presahom do inštalácie resp. environmentu). Žije a tvorí v Nových Zámkoch.

Máté Csanda

Z verejných zdrojov podporil Fond na podporu umenia.